

la [-ə] final del segment *-ia* (com *gàbia* > *gabi*, *història* > *histori*), amb la var. *tèbit* 5, pel reforç dental semblant a *àpit*, *col·lègit*, etc.

D'entre les altres respostes només una és genuïna, *temperat/temperada* 31, 114 (part. de *temperar* < TÈMPĒRĀRE 'moderar, combinar proporcionalment'), *temprat/temprada* 66, 99, 122, amb síncope vocàlica; les altres són perifràstiques (*un poc calenta* 85, *poc calent* 137; *no està calenta* 122, *no és gaire calent* 87) o resultat d'una interferència: amb el fr., *tièdel/tièda* 7 (← fr. *tiède*), i amb el cast., *templat/templada* 120, 123-125, 132, 134, 136, 162, 173 (← cast. *templado*, part. de *templar* < *temprar* < TÈMPĒRĀRE), amb el dim.

templaet/templaeta 162, 164 i la var. *templao/templada* 87, adaptació ribagorçana del grup -PL- > -pll-.

En la distribució geogràfica, *tèbia/tebi* predominen en bona part del Principat mentre que *tèbia/tebi* ocupen punts del val. on senyoregen *tíbio/tíbia* que, doc. des d'O. Pou (1575), podrien ser un canvi de *tèbia*, sense descartar, almenys en alguns parlars, la influència del cast.; aquest tipus fonètic perd la vocal final en ross. (*tebi*), fenomen tardà, i el mall., com hem assenyalat, ha reduït el cat. ant. *tébea* a *teba/teb*. Els mots normatius són *tebi/tèbia*, des del DOrt, 1917, i *temperat/temperada*, des del DG₁, 1932.

